

År den 6 Maj 1853.

214

Till Maximi Venerandum Consistorium i Helsingfors!

Det har tillförlitligt afsehand att Consistorium beha-
gat infördra kyrkoståndens i Pajala, fuchasjäm-
men och hälsuande förklaring i anledning af underbörans
de Krono Fogdes afgifne rapport om förhållandet
med det för flera år sedan i dessa församlingar
uppkomna så kallade läsere, hvars uppkomman

och ledare" är Rytthöfdingen härstädes Prosten
och Riddaren L. S. Westadius enligt hvad han
själf i offentlig, tryckt skrift för några år sedan
fann sig kunnande förklarad.

I hafvi att fåväl lärare som åhörare skulle
med tiden vid flitigt begagnande af Guds ord,
hvarja någon lust icke han sägas vara, finna
sina misstag och afstå derifrån, hafva alla
hlagomal i sadant afsiende tillits uttillförd,
huru det dock hela tiden ^{i gynn} samils en och annan,
som ej trunnat gilla alla luteuden af dessa
skallade vaktla. Men då ännu en stor del
synas hänga kvar vid, de förre missbruket
och då underkunnade ^{färdigt} andligen lusstet anhalla
om Consistorie upmärksamhet å några sällföre
hällanden, torde det icke med något fhen af
samning kunna påstås att andeligh het eller
begär att "läsa de Christnas löd" är motuut
hantia. De ögonsthenlegaste missbruket äro:

1° att Hon Prosten utan att det ringaste söka fördrö
kromma. tvänkom försvarat och befördrat det offriskt,
som under den offentliga gudstjensten härstädes gjort
sig gällande, att personer, symmeligast kvinnor, hvilka
på att få söka upsjuga sin fantasi med för
skräckande intellningar och drujenom, tillförd nuf
svaga samt falla i convulsioner, ja, i allenatt
med utstötande af strukt och rop, (mera lörande
osjälige djurs lätin är ljud af menniskor, hvilka lätin
rop och convulsioner dessa personer dock anse eller
ohmunstom vilja intilla de oinvigda att vilgora

omdelbara
medelst
[da] Com
hvarv
och kna
föra q
det af
ut 7 m
fram a
officiat
rikisgra
men a
da den
om mar
han u
belifva
Späl te
sendet
2° Att de
som inst
skicket a
simande
unga p
Kring fo
de hella
afsigt
genom de
sprare m
uppenbar
med hars
icke, ja r
domile, h
ut lörja

Den Præsten
hvar han
ägra är seden

hvarare skulle
af Guds ord,
vara, finna
hafva alla
utbilligast,
en och annan
af dessa ja
stor del
af kyrkan
skulle anhålla
na sakför
stäm af
hat eller
i motvill

såha för
det offret,
istället gjort
vinnor, hvilka
se med för
blifvut naf
ej allenast
na liknande
kor, hvilka låta
och anse eller
att utgå

omedelbara rörelser af den Helige Ande], and afven
medelst dans parvis vid Altaren och i gangen
[da Communion hålles d. v. s. nästan hvarje Sondag],
hvarvid och handh utt qvinnofakti ombudskäpial
och knapst Skogh sine hemliga knoppdelar,
stora Gudslystens högtidlighet och förhindra akonad
det af predikan, hvar en del upoffra 3, 4, 5, 6
och 7 mil ja en del andra till 14 mils resa
fram och lha åter. Likartade rörelser hafva och
upprätt i nästgränsande kyrkor ja Terista jorden om
Riksgränsen och till och med i Svenska Öfn-Torneå,
men der hafva de blifvut utgjafade och uphörd; och
da den store uphöfsmannen har blifvut tillspord
om man finge fortfara med rörelser i kyrkan, så
han uttryckt sig: "vi bo i en vrd af världen och
blifva y absenerade," hvilket synes gifva and mera
skäl till den tanken att afven här skulle ova
sendel kenna uphafvas.

V. att Den Præsten med uppmaningar såväl offentligt
som enskilt tillstyrkt och befordrat det rådande o
skicket, att personer, som ofta myss blifvut värtita till be
nämmande af sin salighets sak och ofta äro allenast
unga plikter och eller ynglingar, gå och resa om
kring för att genom sitt ställande och knapsande som
de hålla det upskatta andra, upberligen i den goda
afsigt att befordra deras omvändelse, men hvilket
genom deras ovise mit och andeliga högnod i själva verket
præst motarbetas; samt att Den Præsten efter var kärke
uppenbärligen förkyler den Helige Skogh, der Den icke präst
med hans en gemy antagne system, t. ex. Luca 6. 37. "Om
icke, ja varden icke domde, fördomen icke, ja varden icke för
domde, hvilket allenast skall affe när hvar alltfärdige tröta
och lärja hvarandra draga till hufvute. Detta med mera dygter

har skrifvelserne været mange ordre ad spredigheder att ikke sjæde
 våldsamme ad blodige afbræden i disse ordre emellan de "værlige" ad
 "værlige" ad anmeldinger med år disputom den lidenhet, som leve-
 sas sadane værlige, huiche sedemera genom flitigt begjærende af
 D. Kætters de sette aum har spredte skriften kommit på den tanke
 att gånke mange af de nye setserne ikke kunne frones med den rene
 dæmstikke læren.

3° att Herr Prosten uti sine prædikningar samt med enskilda sam-
 tal gætte begjære de smæsigaste vittneser och talspætt för att tillin-
 telgöra den naturlige begjærsamheten, huichek och ja till sive syndets
 all tvivls förhållanden med mera utan det ringaste återhåll afven
 i barns närvaro ombålas. Hvarken detta ledur, är afvenflodigt
 nemna.

Utän dessa kunde flera anmärkingar göras, synnerligast
 emot de många upbörderne af gods ad frömningar, som Herr
 Prosten verkstalles för diverse andemål och som i sin mån
 bidraga till fattigdomen, hvarken har i orden är i skarpt
 tillagande; Men då vi i alla fall ej tilltro oss att
 genom blotta skriftväxling vinna något med en så
 afuerlagsen man som Herr Prosten Lestadius, waga
 vi uttrycke vår tanke att jækra medlet till jannin-
 gens afspidagande samt rättelses vinnande i det lagstiv-
 tige torde vara ett förhör å staten af H. N. Biskop-
 pen, hvarom vi således odmykligt anhalla.
 Pajala i Mars 1853.

H. P. Johansson - Carl J. Sahlberg Israel Hennid
 Handlandi - Boudagare - Länsmän
 Lars Johansson Gustaf Johansson Johan Hennidson
 Hamu i Loviska. Bonde Juhonpieti. Bonde Liminga i Antis Bonde
 H K-R F-E
 Henrik Ralleka Henri Johansson
 Gästgävaru i Pajala Pajala Bonde
 P